

Folketingets Klima-, energi- og bygningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Energi & Miljø Advokatfirma

Pernille Aagaard Truelsen
Advokat, Ph.D

Åboulevarden 49, 4. sal
DK-8000 Århus C

Telefon:+45 86 18 00 60
Telefax:+45 88 32 63 26

J.nr. 08-11096 - 19

paa@energiogmiljo.dk
www.energiogmiljo.dk

CVR: 31 13 54 27

30. maj 2012

Vedr. Lovforslag nr. 183, 2012 - Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning, lov om elforsyning og byggeloven

På vegne af Nørre Alslev Fjernvarme Amba retter jeg henvendelse til Folketingets Energipolitiske Udvalg i anledning af ovennævnte lovforslags § 1, nr. 3.

Med forslaget foreslås der indsat en ny bestemmelse i varmforsyningslovens § 20, stk. 4, hvorefter reglerne om prisloft for affaldsbaseret varmeproduktion ikke finder anvendelse på affaldsforbrændingsanlæg, som brænder farligt affald.

Nørre Alslev Fjernvarme Amba ønsker, at lovforslagets § 1, nr. 3, hvorved varmforsyningslovens § 20, stk. 4 ændres, **udgår**, hvilket begrundes i det følgende.

Billigere priser på at afbrænde farligt affald og højere varmepriser

Baggrunden for lovændringen er ifølge lovforslagets generelle bemærkninger, at *"Det vurderes urimeligt, at anlæg, hvis hovedformål er forbrænding af farligt affald, bliver underlagt et prisloft. Disse anlægs omkostninger er nødvendigvis højere end omkostningerne for forbrænding af affald på konventionelle affaldsforbrændingsanlæg samtidig med, at anlæggene har en lavere energimæssig effektivitet."*

Bestemmelsen i varmforsyningslovens § 20, stk. 4, er baseret på en forudsætning om, at det er urimeligt for indehavere af anlæg, som forbrænder farligt affald, hvis ikke der på disse anlæg kan opnås en tilstrækkelig høj varmepris, som kompenserer anlægsejeren for, at det ikke er så energieffektivt at brænde farligt affald som kul.

Den foreslåede ændring af varmforsyningslovens § 20, stk. 4, bryder således med hovedhensynet med varmforsyningslovens kapitel 4, som er beskyttelse af varmforsyningens monopoliseret område. Bestemmelsen beskytter indehavere af anlæg, som brænder farligt affald mod forringet markedsvilkår ved afbrænding af farligt affald.

Omvendt kunne der indvendes, at prisen for at brænde farligt affald af skulle være højere som følge af den lavere energiintensitet i affaldet, som medfører, at der ikke produceres så meget varme. I modsætning til varmeområdet er der ikke på affaldsområdet et monopol, hverken naturligt eller juridisk monopol, på afbrænding af farligt affald, hvorfor der ikke er det samme behov for at beskytte affaldsproducenterne mod stigende priser.

Hertil kommer, at højere forbrændingspriser på farligt affald også skaber et øget incitament til genanvendelse af det farlige affald og minimering af mængden.

Samlet set går lovforslaget imod regeringens intentioner om øget genanvendelse og nedbringelse af affaldsmængderne, idet det med de højere varmepriser medfører et større incitament til at afbrænde farligt affald.

I de generelle lovbemærkninger er det præciseret, at det vil være urimeligt, hvis anlæg, som brænder farligt affald, er underlagt en prisloftregulering, når de centrale anlæg kan afbrænde brændsler som kul m.v. med en højere brændværdi.

Hertil skal bemærkes, at allerede som følge af, at kollektiv varmforsyning er et monopolområde, består der ikke en konkurrence mellem centrale kraftvarmeværker og affaldsforbrændingsanlæg. Omvendt kunne ejerne af de centrale kraftværker indvende, at det er urimeligt, at farligt affald ikke afgiftsmæssigt er så belastet som fossile brændsler.

I de generelle lovbemærkninger er det endvidere præciseret, at *"undtagelsen af anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft for affaldsforbrændingsanlæg vil ikke medføre en stigning i de nuværende varmepriser, idet de to anlæg, der i dag forbrænder farligt affald i Danmark, Kommune Kemi A/S og Special Waste System A/S, ikke leverer varme til prisloftet."*

Disse bemærkninger i lovforslaget er ikke sande. Energiklagenævnet har ved afgørelse af 13. september 2011, j.nr. 1021-10-51-50, fastslået, at Energitilsynets dispensationspraksis vedrørende Special Waste System A/S var ulovlig og i strid med varmforsyningsloven, hvorfor Energistyrelsens dispensation fra prisloftet blev ophævet. Energistyrelsen har på baggrund af denne afgørelse en pligt til at vurdere, om andre dispensationer, som er meddelt af Energistyrelsen, ligeledes er ulovlige.

Energiklagenævnet har således fastslået, at Special Waste System A/S var underlagt et prisloft, og myndighedernes hidtidige dispensationspraksis var ulovlig, idet denne var i strid med varmforsyningsloven.

Lovforslaget vil således indebære en direkte stigning i de to anlægs varmepriser. Hvis prisloftet for forbrænding af affald ophæves, vil det ikke kun aktuelt men også på sigt betyde højere varmepriser for forbrugerne. Den beskyttelse, som ligger i kravet om omkostningsbestemte varmepriser, har Folketinget selv ved vedtagelse af varmforsyningslovens § 20, stk. 4, jf. lov nr. 451 af 31. maj 2000, vurderet ikke var en tilstrækkelig beskyttelse af varmforsyrererne tilknyttet affaldsforbrændingsværket, idet det overlades til ejerne af værkerne frit at fordele omkostningerne mellem henholdsvis affaldsforbrænding og varmeproduktion.

Det forekommer i øvrigt meget bemærkelsesværdigt, at en afgørelse fra Energiklagenævnet, som netop tager stilling til det spørgsmål, som ændringen af § 20, stk. 4 skal regulere, ikke er omtalt. Særligt fordi lovforslaget i forhold til de øvrige ændringer af varmeforsyningsloven i vidt omfang henviser til Energiklagenævnets praksis.

Mulig statsstøtte og singulær lovgivning

Lovforslaget giver mulighed for, at to private virksomheder bliver fritaget for prisloftreglerne og dermed får mulighed for en højere varmeafregningspris og dermed en forbedret konkurrenceevne ved tilbud af priser af forbrænding af farligt affald. Det skal understreges, at en økonomisk fordel til private virksomheder, som dette lovforslag er udtryk for, kan udgøre statsstøtte og dermed er anmeldelsespligtig efter EU's statsstøtteregler. Det fremgår ikke af lovforslaget, om det har været undergivet en statsstøttevurdering.

Endelig skal det nævnes, at lovforslaget er rettet mod to konkrete virksomheder i Danmark, som er nævnt ved navns nævnelse i lovforarbejderne. Lovforslaget får dermed karakter af en singulær lovgivning i strid med grundlovens § 3, hvor de varmeforbrugere, som er tilknyttet de to affaldsforbrændingsanlæg, fratages retten til at påberåbe sig den forbrugerbeskyttelse, som består i prisloftregulering.

Nørre Alslev Fjernvarme Amba's 700 varmeforbrugere har vanskeligt ved at se, hvorfor de skal betale for billigere affaldsforbrændingspriser til hele landets producenter af farligt affald.

Med venlig hilsen

Pernille Aagaard Truelsen